

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418011561
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6418011561.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medveda a prísediacich Ing. Jána Mišíka a Róberta Búciho, na hlavnom pojednávaní dňa 26.6.2019, v trestnej veci proti obž. P. K., pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný P. K., nar. X.X.XXXX v L. J., trvale bytom Y., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

uznáva sa za vinného, že

v dobe od 02.06.2018 do 12.06.2018, v priestoroch chalupy bez popisného čísla, nachádzajúcej sa v katastri obce Hradičovo, v časti zv. „Dolný Zajacovci“ (N. D E a v jej bezprostrednom okolí, opakovane verbálne a fyzicky, najmä pod vplyvom alkoholu, napádal L. P. nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX takým spôsobom, že ju zahnal na gauč a tam ju udieral po tele, udieral ju päsťami, taktiež po tom, ako mu L. P. dohovárala, aby nepil alkohol, začal byť vulgárny, agresívny a fyzicky ju napádal tak, že ju udieral do hlavy, hlavne do spánkovej časti alebo do zadnej časti hlavy a to celou dlaňou ruky a tiež ju udieral rukou zovretou v päsť, a to do stehna a do oblasti panvy, pričom L. P. a ich maloletú dcéru S.D., nar. XX.XX.XXXX držal proti ich vôli na chalupe, na čo keď mu L. P. povedala, že sa pobalí a pôjde aj s dcérou domov a L. P. zobral mobilný telefón a keď telefonovala svojej matke tak pri nej stál, keď sa jej aj s maloletou podarilo odísť tak ju prinútil vrátiť sa naspäť, pričom jej povedal, že ak vyjde tak ju dobehne a dostane aj tak, keď mu povedala, že chce ísť domov, tak sa postavil do dverí a nechcel ju pustiť, vyhrážal sa, že má ísť naspäť, lebo ju zbije, pričom dňa 12.6.2018 v ranných hodinách využila to, že bol opitý a vyšiel do podkrovia a následne aj s dcérou, maloletou S. D., nar. XX.XX.XXXX, ušla, zavolała svojej matke R. E., ktorá privolała hliadku polície, konania sa dopustil napriek tomu, že už bol odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona rozsudkom OS Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 92/2016 z 9.11.2016, právoplatným 9.11.2016,

t e d a

- bez oprávnenia bránil inému užívať osobnú slobodu a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania
- násilím a hrozbou bezprostredného násillia,

č í m s p á c h a l

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona, v spojitosti s § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 37 písm. h/ Trestného zákona, v spojení s § 38 ods. 5 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/57/2018 zo dňa 19.6.2018, právoplatný dňa 19.6.2018, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu

sa podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodzuje spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný skutok ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

taktiež počas celej doby ako bola poškodená na chalupe, ju nútil k pohlavnému styku, čo bolo aj dva krát za deň pod hrozbou, že inak ju doláme, na to mu vždy vyhovel, aby mala pokoj a aby neublížil jej alebo ich maloletej dcére, pričom pri pohlavnom styku vždy plakala a vravela mu, že to nechce, aby jej dal pokoj, ale on na to nereagoval, vyzliekol ju donaha, bil a vykonal pohlavný styk,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podala dňa 21.11.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2 Pv 189/18/6613 zo dňa 21.11.2018 na obvineného P. K., nar. X.X.XXXX v L. J., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák. v súbehu so zločinom obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

„v dobe od 02.06.2018 do 12.06.2018, v priestoroch chalupy bez popisného čísla, nachádzajúcej sa v katastri obce Hrabíčov, v časti zv. „Dolný Zajacovci“ (N. D E a v jej bezprostrednom okolí, opakovane verbálne a fyzicky, najmä pod vplyvom alkoholu, napádal L. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX takým spôsobom, že keď neurobila domáce práce, ktoré od nej žiadal, zahnal ju na gauč a tam ju udieral po tele, pričom ju trafil svojím kolenom do rebier na ľavú stranu, udieral ju päťami, taktiež po tom, ako mu L. P. dohovárala, aby nepil alkohol, začal byť vulgárny, agresívny a fyzicky ju napádal tak, že ju udieral do hlavy, hlavne do spánkovej časti alebo do zadnej časti hlavy a to celou dlaňou ruky a tiež ju udieral rukou zovretou v päšť a to do stehna a do oblasti panvy, pričom L. Tekeliovú a ich maloletú dcéru S.D., nar. XX.XX.XXXX držal proti ich vôli na chalupe, na čo keď mu L. P. povedala, že sa pobalí a pôjde aj s dcérou domov, tak mal. S.D., nar. XX.XX.XXXX zobral jednu tenisku, aby nemohla odísť a L. P. zobral mobilný telefón, pričom jej povedal „nejdeš nikde, lebo ťa zbijem, dolámem ti nohy“, vchodové dvere na chalupe zavrel tak, že sa vôbec nedali otvoriť a nepustil ju von, každý deň ju opakovane bil dlaňami aj päťami po celom tele, keď chcela L. P. aj s dcérou vyjsť z chalupy, tak stále išiel za nimi, taktiež počas celej doby ako bola na chalupe, ju nútil k pohlavnému styku, čo bolo aj dva krát za deň pod hrozbou, že inak ju doláme, na to mu vždy vyhovel, aby mala pokoj a aby neublížil jej alebo ich maloletej dcére, pričom pri pohlavnom styku vždy plakala a vravela mu, že to nechce, aby jej dal pokoj, ale on na to nereagoval, vyzliekol ju donaha, bil a vykonal pohlavný styk, pričom dňa 12.6.2018v ranných

hodinách využila to, že bol opitý a vyšiel do podkrovia a následne aj s dcérou, maloletou S. D., nar. XX.XX.XXXX, ušla, zavolala svojej matke R. E., ktorá privolala hliadku polície“.

Senát Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného P. K.; výsluchom svedkyne poškodenej L. P. a svedkov O. C., S. K. a R. E.; prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne S. V. z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obvineného vypracovaného znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. I. J. pod č. 143/2018, a znaleckých posudkov z psychologických vyšetrení obvineného a poškodenej znalcom z odboru psychológie Mgr. R. J. pod č. XX/XXXX, č. XX/XXXX, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; oboznámením fotografií zo spisu podľa § 270 ods. 2 Tr. por., ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, podľa § 269 Tr. poriadku.

Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4T/99/2018-359 zo dňa 6.3.2019, ktorým obžalovaného P. K. uznal za vinného zo spáchania zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo ho odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Naproti tomu obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil v časti skutku, právne kvalifikovaného ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný voči výroku o vine a treste ako aj okresná prokurátorka, a to v neprospech obžalovaného. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 24.4.2019 sp. zn. 3To/40/2019 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia v podstate poukázal, že v konaní došlo k porušeniu ust. § 234 ods. 2 Tr. por., keďže prokurátor pred podaním obžaloby neupozornil obžalovaného, obhajcu a poškodeného na zmenu (sprísnenie) právnej kvalifikácie, keď skutok právne posúdil aj ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., v dôsledku čoho došlo u obžalovaného k porušeniu práva na obhajobu. Okresný súd si takúto právnu kvalifikáciu skutku, napriek uvedenému procesnému pochybeniu, osvojil, čím sa taktiež dopustil procesnej chyby v tomto trestnom konaní. Prvostupňový súd mal podanú obžalobu predbežne prejednať na zasadnutí senátu a podľa § 244 ods. 1 Tr. por. obžalobu odmietnuť a vrátiť vec prokurátorovi, pretože došlo k závažnej procesnej chybe, ktorou boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby. V ďalšom konaní preto okresný súd, ak by aj došlo k preukázaniu toho, že sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako mu bol kladený za vinu, bude môcť obžalobný skutok právne kvalifikovať len ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák.. Pokiaľ ide o oslobodzujúcu časť rozsudku, krajský súd považuje záver okresného súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný za nesprávny. Obžalovaný, ale aj svedkyňa poškodená L. P., zhodne uviedli, že počas rozhodného obdobia došlo medzi nimi k viacerým pohlavným stykom, teda možno konštatovať, že sa podstatná časť skutku (viaceré súdože) nepochybne stala. Pokiaľ bude súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní opätovne aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, mal by zväžiť procesný postup skôr podľa ust. § 285 písm. b/ Tr. por., t.j., že skutok nie je trestným činom, ak sa jednoznačne nepreukáže použitie donútenia poškodenej k súložiam násilím a hrozbou bezprostredného násillia.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Na hlavnom pojednávaní dňa 26.6.2019 predseda senátu oboznámil podstatný obsah predchádzajúceho konania a dokazovania ako i závery vyplývajúce zo zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici. Obžalovaný, obhajca ako i okresná prokurátorka sa pritom výslovne vyjadrili, že nenavrhujú vykonanie žiadnych ďalších dôkazov. Obž. P. K. uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich výpovediach a tieto nechce nijako doplniť. Súd na hlavnom pojednávaní (aj bez návrhu procesných strán s poukazom na § 2 ods. 11 Tr. por.) doplnil dokazovanie opätovným výsluchom svedkyne poškodenej L. P. a po doplnení dokazovania rozhodol vo veci rozsudkom.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžalovaný P. K. na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2019 po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedal, že na chalupu išli on, C., L. P. a dcéra. Poškodená išla dobrovoľne. Bol vtedy s O. C. v dedine, kde býva poškodená, išli na nákup do večierky. Telefonoval poškodenej, či niečo nepotrebuje. Ona povedala, že sa pohádala s matkou. Tak jej hovoril, že môže ísť s nimi na tú chalupu a ona súhlasila, tak tam išli. Počas pobytu na chalupe dochádzalo k hádkam. Je pravda, že tam pili alkohol, on i C.. Všetko si pamätá, nemal okno. Chata sa nachádza na samote. Od dediny je vzdialená 3 - 4 kilometre. Vtedy išli peši smerom z Hrabíčova cestou hore od obecného úradu. Poškodená už predtým na tej chate bola, pozná to tam. Dnu sa dalo dostať spodnými dverami. Kľúče mal C.. Keď z chalupy odchádzali napr. na nákupy, kľúče mal asi O. C. pri sebe. Boli tam i balkónové dvere, kľučka na nich bola zvnútra. Zvonku kľučka nebola. Hádali sa, lebo poškodená bola nahnevaná na mamu, aj na neho, že si vypil. Ona mala možnosť telefonovať. Telefonovala asi aj s matkou. O čom to nevie. Nehovorila, že chce odísť z chalupy. Chodila aj mimo chalupy, napr. zbierala jahody. Po areály chalupy sa pohybovala sama. Poškodená nebola v dedine na nákupy, ale bola na farme, kde sa o túto stará jej teta. Je to asi kilometer od chaty. Bola tam aj s dcérou. Z jeho strany bolo fyzické násilie voči poškodenej len to, že je chytil za ruky, aby prestala kričať, lebo sem tam bola ako nepríčetná. Pohlavný styk bol dobrovoľný. Ona sa nebránila, nič pri tom nehovorila. Styk mali asi 3 krát, najviac 4 krát. Vždy s jej súhlasom. C. pri tom nebol prítomný. Pri hádkach prítomný bol. Hádali sa aj s ním, hádali sa všetci navzájom. C. mal pripomienky ku všetkému. L. ho stále provokovala. On poškodenú neudrel, nesotil ani sa jej nevyhrážal. Z chalupy mohla odísť kedykoľvek. S poškodenou nikdy nebývali v spoločnej domácnosti, ale stretávali sa skoro každý deň. Boli v partnerskom vzťahu asi 4 - 4,5 roka. On poškodenú nenútil k súloži. Nebránil jej v osobnej slobode. On z tej chaty chodil každý deň do obchodu. Raz bol aj na fuške a raz bol pomôcť kamarátovi nakladať drevo celý deň. C. tam zostával s ňou. Na otázku čo predchádzalo odchodu poškodenej z chaty odpovedal, že nevie, asi tie hádky. V ten deň sa práveže nehádali. Alkohol mali z obchodu - Jednoty. Kupovať chodil skoro každý deň. Chodil pre jedlo, aj mlieko a sladkosti pre malú. Kúpil tiež nejaké 2 fľaše lacného vína. Problémy s požívaním alkoholu nemá. Ak začal piť, tak pil nejaký týždeň, dva a potom si dal prestávku. Je pravda, že medzi ním a poškodenou už v minulosti bolo fyzické napádanie a vyhrážanie. Bolo to riešené priestupkovo.

Svedkyňa poškodená L. P. na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2019 vypovedala, že volala s obžalovaným, že prídu na tú chatu. Mala nejaké problémy s matkou. Na chate bol aj O. C.. On má tú chatu v prenájme od brata. Prvý deň bol ešte ako tak v poriadku. Pokiaľ je obž. triezvy, tak neublíži nikomu, ale keď si vypil, tak vyvádza. Pili tam každý deň aj s C.. C. pil borovičku a on vodku a lacné víno. S obžalovaným sa hádali. Keď sa opil, tak bol agresívny, začal jej bezdôvodne nadávať. Na malú kričal, zaháňal sa po nej. Obžalovaný ju udieral, to sa nedá spočítať. Bil ju väčšinou pästami a kopance, do stehna, do lýtka. C. to videl, ale jej nepomohol. Potom aj on schytil. Útočil na ňu, keď mal viac vypité, väčšinou poobede a keď aj večer pili, tak aj večer. Na otázku prečo z chaty neodišla odpovedala, že jej v tom bránil. Keď chcela ísť domov, zobrala si kočík aj s malou, tak zatvoril dvere a nechcel ju pustiť von. Keď sa jej aj podarilo s tým kočíkom vyjsť von, momentálne vyšiel von a kočík dal naspäť s tým, že nikam nepôjde. Dvere na chalupe boli jedny dole - hlavné a ešte balkónové. Tam bol len čistý betón a spád dole, nemohla tadiaľ ísť s malou. Na vchodových dverách raz kľučku vytiahol a odložil. Obžalovaný aj odchádzal preč, ale nie nadiľho. Vždy, keď bol opitý, tak jej povedal, vyjdeš, ja ťa dobehnem a dostaneš aj tak. Raz sa jej podarilo z tade utiecť a len čo vyšla za kopec, už bol za ňou a zase ju strhol naspäť. Na tej lúke ju udrel a či sa jej to páčilo, či nie, aby nedostala ešte väčšiu bitku, išla naspäť. Ona mala telefón. Keď volala s mamou, tak obžalovaný stál pri nej, že čo už voláš policajtov? A tiež jej 2 - 3 razy telefón schoval do vrečka. Pohlavný styk, pokiaľ bol obž. triezvy, tak ju nenútil a ani nechcel. Keď bol opitý, tak chcel a opakoval, dáš mi a hotovo, dáš mi a hotovo. Ona vtedy nechcela. Obž. ju stiahol na posteľ, vyzliekol ju, pričom sa pošťala. Potom začal plakať, že to nechcel, aby sa to tak stalo. Popri tom ju aj bil. C. pri tomto nedobrovoľnom pohlavnom styku bol prítomný, ale bol opitý, zaspal, tak nevie, či o tom vedel alebo nevedel. Raz išli s obž. ku jej tete S. V.. Vtedy nebol opitý. O tom, že ju bil sa s ňou nebavili. K jej odchodu došlo tak, že obž. niečo išiel robiť, už si nepamätá. Zobrala malú, všetko nechala tam a utekala odtiaľ. Volala mame, že už je preč, povedala jej čo sa dialo. Počas toho pobytu na chate

volala obžalovaného matka, a to na jeho, jej i C. telefón. Jej sa raz pokúšal dovolať otec, ale keď zdvihla, sa to zrušilo. C. nebol na chate stále, asi 1 - 2 krát tam nebol. Oni majú ešte jednu chatu, tak išiel tam. Išiel napr. poobede alebo večer a na druhý deň prišiel opitý. Jedlo na chatu nosil obžalovaný. Keď bol v poriadku a nebol opitý, tak išiel aj ku svojej matke po jedlo. Ale doniesol aj alkohol. C. spal i cez deň, ale obžalovaný nie. Keby zaspal opitý, tak momentálne stadiaľ zdrhne. Na otázku či obžalovaného pri hádkach provokovala, odpovedala, že mu len hovorila, aby nepil, aby sa uvedomil, že má dieťa, aby sa postaral. To nie je provokovanie. Na otázku ako často mala s obž. dobrovoľný styk odpovedala, že pár razy, aby ju nezbil, aby mala pokoj to dobrovoľne bolo. Ale plakala, nechcela to. Ak povedala, že nechce, tak nechce, ale napriek tomu to urobil a ešte ju aj zbil. Koľkokrát v tom období súložili nevie. Ale bolo to viackrát dobrovoľne aj nedobrovoľne. Dobrovoľné to bolo asi dvakrát. Ostatné bolo násilu. O.ovi C. i aj povedala, že rob voľačo, vidíš, že ma tu bije, ale on ani obraz ani zvuk. Ona plakala, kričala, nech jej dá pokoj, ale či to C. počul nevie povedať. Na otázku aké mala zranenia uviedla, že mala pár modrín, keď bola na Obvodnom oddelení. Potom sa jej tých modrín urobilo viac, lebo to bolo čerstvé, tak sa jej objavili neskôr. Dcéra zranenie nemala. Obž. ju udrel po riti, kričal na ňu a raz je tak pevnejšie stlačil hlavu o vankúš. Raz ju udrel aj päšťou. On na dcéru vrieskal, keď od nej chcel sex, tak húkal na malú, že budeš spať a hotovo, do dvoch minút zaspíš. Ju obžalovaný bil päšťami, hlavne do hlavy, tiež facky a kopal ju. Na otázku v akej polohe ju obž. znásilňoval odpovedala, že dal ju ľahnúť na posteľ a ľahol si na ňu. Potom na posteli povedal, že sa má vyzliecť, lebo keď nie, uvidí. Tak sa s plačom vyzliekla a on to robil aj tak, keď mu povedala, že to nechce. Nútil ju aj k orálnemu sexu, ale povedala mu, že to robiť nebude. Vzdialenosť chaty od dediny nevie určiť, ale na pešo je to aj vyše 1,5 hodiny. Signál tam nebol nejako dobrý, vypadávalo to tam, aj C. chodil von telefonovať. Keď vtedy odchádzala, jej telefón bol položený na mikrovlnke, tak ho opatrne schmatla. Oni obaja boli vtedy na chate. Povedala asi, že sa ide von vycikať s malou. Keď už bola tak ďalej, zavolała mame. S obžalovaným už v minulosti mali niečo riešené. Tento ju bil hocikedy, aj u nej doma, tiež keď bola tehotná, aj potom po pôrode. Obžalovaný mal niečo i doma skrz rodičov, bol na protialkoholickom liečení. Pod vplyvom alkoholu sa správa agresívne, chce sa len biť. Keď mu povedala, že chce ísť z chaty domov, aby ju nechal, nechcel ju pustiť. Postavil sa do tých balkónových dverí a dovidenia. Zahnal ich do postele, zaháňal sa a vykrikoval. Kopol ju do lýtka a rukou do nej zahadzoval. Raz videla, že oni dvaja vnútri pijú. Obž. si nevšimol, že odišla von alebo si aj všimol a nechal to tak. Je tam taký kopček a bránička a tadiaľ vyšla na takom kopčeku, kde je lúka a odtiaľ sú cesty smerujúce dole do dediny. On si to potom všimol, rozbehol sa za nimi a odpratal ich naspäť. S tým, že húkal, škriekal, vyhrážal sa, že ju zbije, že má ísť naspäť a hotovo. To sa stalo niekedy asi v strede toho pobytu. Bolo to tak podvečer. Malú mala vtedy na rukách. Obž. sa postavil pri nich na tej lúke a zaháňal sa, že vypadni tam, vypadni, lebo uvidíš čo ti spravím. Kvôli malej radšej išla, aby ju nezbil. Je pravda, že na tú chatu išla, lebo sa doma pohádala s mamou. Obž. už bol na tej chate asi dlhšie predtým Volal jej deň - dva predtým. Potom, keď sa pohádala s mamou tak si povedala, že pôjde. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.6.2019 svedkyňa poškodená vypovedala, že trvá na svojej výpovedi a nič nechce zmeniť ani doplniť. Ďalej odpovedala na otázky procesných strán a súdu. Na otázku, keď mala vtedy mobil, prečo si nezavolała pomoc, odpovedala, že on (obžalovaný) bol v takom stave, že bol opitý. Keď chcela zavolať policajtov, tak jej telefón vytrhol z ruky a schoval si ho do vrecka. A keby aj volala policajtov, čo by jej to už potom pomohlo. Pomoc si zavolała až potom. Aj tak jej nepomohli tie 2-3 dni navyše. Volala s matkou zo svojho mobilného telefónu. Ona vlastne nevolala pomoc, ale jej matka. Obžalovaný keď je opitý tak je agresívny, keď mu niekto niečo nevyhovie. Keď je triezvy tak neublíži nikomu, je neškodný. Na otázku, či obž. od nej chcel aj orálny sex odpovedala, že ako kedy, pár krát sa to stalo, ale to bolo predtým, nie vtedy na chate. On to aj chcel od nej, ale ona nechcela. On ustúpil ako tak, ale zasa si žiadal inšie, teda chcel sex. Počet vynútených a nevynútených pohlavných stykov si už nepamätá, lebo to bolo pred rokom. Na otázku či vie bližšie popísať ako ju obž. bil uviedla, že väčšinou ju udieral rukou do hlavy alebo potom do stehien. Sem tam ju kopol do lýtka - také menšie kopance. Krv jej nešla, len raz, no to sa jej zasekol zub o peru, keď jej dal obž. facku. Na otázku prečo tam trpela tých 10-12 dní odpovedala, že bola asi sprostá ona. Obžalovaný sa jej vždy na druhý deň ospravedlnil, že to už viac robiť nebude, že bol opitý, mrzí ho to. Keď bol opitý, tak sa jej nedalo odísť, lebo jej vždycky vrátil kočík s malou naspäť a nechcel ich pustiť. Vždy sa to skončilo hádkou, bitkou. Keď ju policajti brali po ceste na vypočutie na obvodné, tak sa jej policajt pýtal, či bol na tej chate aj sex, tak povedala, že áno bol. Oni to hneď dali do oznámenia a ihneď ju poslali na gynekologické vyšetrenie. Ona osobne nepodala trestné oznámenie v tejto veci znásilnenia. Policajti to tam hneď dali. Povedala im, že to nebolo iba násilu, ale aj dobrovoľne. Pri styku neboli žiadne zranenia. Mala akurát modriny po tele, ale tie boli od bitky, nie pri styku. Okrem znaleckého vyšetrenia, ktoré absolvovala, nenavštívila sama žiadneho psychológa ani psychiatra.

Svedkyňa R. E., matka poškodenej vypovedala, že vtedy ráno išla na autobus na 8.06 hod. do Žarnovice, zobrať tabletky dcére B.. Volala jej L., že nemá nikde ísť, že P. ju naháňa, že ju zbil, že je v lese a nemá sa ako dostať domov. Povedala jej, že teda nejde nikde, vystupuje z autobusu a volá políciu. Tak aj políciu zavolala. Je pravda, že sa s L. pohádala a vyhodila ju z domu, lebo oni - L. a P. sa stále hádali pre nič za nič. Ona aj dovolila, aby P. u nej býval, lebo ho rodičia vyhodili, ale pod podmienkou, že sa bude správať tak ako sa má. Keď mal vypité, tak ho vyhodila. L. sa zobrala a išla zároveň za ním. Obžalovaný, keď mal vypité, tak bol agresívny, vyhrážal sa, chcel sa biť a skákal do L.. Aj L. ho provokovala. Z tej chaty jej dcéra volala len raz, ten posledný deň, inak nie. Volala z C.ho telefónu. Na otázku, či v ten deň 12.6. videla na poškodenej nejaké zranenia odpovedala, že áno, mala flaky, modriny na stehne a plakala. Policajti ju zobrali aj k doktorovi. Dcéra jej povedala, že ju tam obž. zmlátil, znásilnil, nasilu chcel s ňou spať. Malá - vnučka nemala žiadne zranenia. Poškodená a obžalovaný nežili ako druh a družka. Po prečítaní časti zápisnice o výsluchu svedkyne z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov vo výpovediach podľa § 264 ods. 1 Tr. por. (zápisnica o výsluchu zo dňa 19.7.2018 na č.l. 126 spisu) odpovedala, že na druhý telefonát si už nepamätá, len na ten dňa 12.6. a bol to poškodenej telefón resp. číslo. Je pravda, že sa s dcérou pohádali. Na polícii povedala, že nie, lebo mala vtedy vypité.

Svedok O. C. pred súdom vypovedal, že poškodená chcela odísť párkrát, ale P. ju zakaždým doniesol naspäť, dotiahol väčšinou. Medzi nimi boli hádky aj bitky. Pili tam alkohol, ale nie zase vždy. Obž. a poškodená sa tam hádali kvôli malej a aby neodchádzala. Obžalovaný L. bil. Dcéru nebil, ak jej dal po zadku. On si to nejako nevšimol, nestaral sa do nich. Aj jeho obž. zo dva razy napadol. Ležal na posteli a obž. z ničoho nič ho začal mlátiť. Ani nechápal prečo. Poškodenú bil - zauchá aj päšťami, kde trafil. Bola celá modrá. On sa do nich starať nechcel a nenachádzal sa tam stále. S obžalovaným išiel koľko razy dole do obchodu. Tiež sám odchádzal preč z chaty, tak každý deň, alebo obdeň. Dvere sa tam dali voľne otvoriť, aj balkónové aj spodné. Keď išli s obžalovaným preč, zostali dvere otvorené. Prečo poškodená neodišla, nevie. Aj sama poškodená išla spolu s dcérou párkrát k tej tete. On tiež videl zo 2 - 3 razy, že ju obžalovaný doniesol naspäť. Ona odišla, chcela ísť preč, tak P. bežal za ňou a dovliekol ju naspäť. Telefonovať poškodená mohla, bola tam elektrina, aj nabíjačka, signál je tam dobrý. Poškodená telefonovala väčšinou mame, hovorila, že ju tam mláti, bije. Obžalovaný jej zobral väčšinou telefón, aby jej nevolala. Asi tušil, že sa sťažuje. Poškodená volala aj z jeho telefónu. Možno 2 - 3 krát jej dal telefón, keď nemala kredit. Myslí, že vždy volala mame. Väčšinou sa poškodená zobrala preč a obž. sa po takých piatich minútach spamätal a utekal za ňou. Prišli zasa naspäť. Na otázku, či videl, že by mali poškodená a obžalovaný pohlavný styk, dobrovoľný či nedobrovoľný, odpovedal, že nie. To nevedel, dozvedel sa to až potom, keď ho udala jej mama. Keď obžalovaného zadržali, tak ani nevedel prečo. Nepočul poškodenú, že by kričala o pomoc. Na otázku, či je pravdou ako vypovedal v prípravnom konaní, že poškodená ráno vykrikovala, že najskôr ma zbiješ a potom ma znásilníš (zápisnica o výsluchu na č.l. 113 spisu) odpovedal, že to počul. Na otázku či videl, že by si obž. vymáhal od poškodenej pohlavný styk odpovedal, že kým tam bol, tak nevidel. Počas toho pobytu boli on a poškodená asi jeden - dvakrát na chate sami, keď P. išiel do dediny za mamou. Z chaty sa dalo odísť cez balkónové dvere, po takých foršniach a cez bránku takým kopcom. Druhý vchod sa išlo cez takú strminu schodmi, tade by nezišla s kočíkom. L. mu nehovorila, že chce odísť z chaty, aby jej pomohol. Ona išla sama. Povadili sa, zobrala kočík, malú dala do kočíka a išli. Na tej chate bola vtedy prvýkrát. Chata je bratova, ktorý ju má v prenájme od majiteľa, aby sa o to staral. Vzďialenosť do dediny je tak 5 kilometrov, okolo hodiny cesty peši. Obžalovaný, keď má vypité, tak sa správa nepríčetne, začal sa vadíť s L., aj ju zmlátil a zmlátil aj jeho, z ničoho nič. L. dá sa povedať, že ho aj provokovala.

Svedkyňa S. K.ová, matka obžalovaného vypovedala, že syn z chaty chodieval za ňou domov, ale nešiel dnu do domu, zostal vonku. Pýtala sa ho len tak všeobecne, ako sa majú, čo tam robia a podobne. Vždy prišiel sám. Nabalila mu jedlo. Alkohol mu nedávala. Videla ich niekedy aj spolu s C. v dedine, keď išla do obchodu alebo na poštu. Bližšie sa ku vzťahu obž. a poškodenej nevie vyjadriť, nebývali u nich. V tom čase od 2. - 12. júna bol u nej tak tri dni za sebou, potom nebol a potom ešte prišiel 3-4 krát. Z chaty jej prezvávali z C.ho telefónu a ona potom volala naspäť. S poškodenou sa nerozprávala. L. je povedala až na druhý deň, že ho zobrali policajti, že ho nahlásila, že ju nechcel stadiaľ púšťať, a že ju znásilnil.

V rámci konania bol tiež skúmaný duševný stav obv. P. K., pričom obvinený i poškodená L. P. sa podrobili aj psychologickému vyšetreniu. Podľa záverov znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu obv. znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. I. J. (ZP pod č. 143/2018 na č.l. 176 - 207 spisu) bolo preukázané, že u obvineného nebola zistená žiadna duševná porucha ani choroba v zmysle psychózy, a to v minulosti ani v súčasnej dobe. Bol však zistený syndróm závislosti od alkoholu

- podľa starších klasifikácií v treťom vývojovom štádiu s rozvinutou psychickou aj somatickou zložkou. Je prítomná silná túžba po alkohole, strata kontroly v pití, rozvoj abstinenčnej symptomatológie po odňatí alkoholu, stúpajúca tolerancia voči alkoholu. V čase skutku išlo o stav akútnej intoxikácie alkoholom - jednoduchú opitost' ľahkého stupňa, kedy bolo zvýšené sebavedomie, znížená kritičnosť, expanzivnosť, hlučnosť, oslabené zábrany. V správaní bola prítomná dráždivosť a impulzivita pri oslabenej racionálnej kontrole konania. Rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti boli len ľahko forenzne nevýznamne znížené, a to výlučne vplyvom jednoduchej intoxikácie alkoholom. Obvinený mohol rozpoznať nebezpečenstvo aj protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a jeho ovládacie schopnosti boli tiež znížené len ľahko vplyvom užitej látky, ktorá nemala na neho chorobný účinok. Obvinený je schopný v plnej miere chápať zmysel trestného konania. U menovaného dochádza ku strate kontroly v pití až excesívnemu pitiu s racionalizáciou. Objavuje sa oslabená citová angažovanosť voči blízkym osobám, obviňovanie okolia, nespoľahlivosť. Už v minulosti absolvoval ochrannú ústavnú protialkoholickú liečbu nariadenú súdom, a to v období od 1.12.2016 do 14.2.2017. Po krátkom čase však porušil abstinenciu a dostavila sa recidíva. Z adiktologického hľadiska je vysoko pravdepodobné, že v nechránenom prostredí bude obv. naďalej zneužívať alkohol a nedá sa preto vylúčiť ani ďalšie neprimerané správanie v stavoch opitosti. Obv. aktuálne odmieta liečbu. Podľa znalca z odboru psychológie (znalecký posudok č. 73/2018 vypracovaný znalcom Mgr. R. J. na č.l. 210-229 spisu) sa u obvineného jedná o introvertnú osobnosť so znakmi alkoholovej deprivácie. Kontrola v triezvom stave nie je narušená. V stave opitosti sa však manifestujú agresívne tendencie vo verbálnej i brachiálnej forme. Úroveň intelektových schopností sa pohybuje na dolnej hranici populačného priemeru. Jeho právne vedomie mu dovoľuje odlíšiť bežné konanie od protiprávneho. Kontrola impulzov v stave ebriety je narušená. Agresivita je v osobnostnom obraze prítomná v bežnej miere. V stavoch opitosti dochádza ku zmenám správania v zmysle verbálnej i brachiálnej agresivity. Racionálna kontrola agresivity v súčasnosti už nie je dostatočne funkčná. Z psychologického hľadiska bolo jeho správanie v súlade s popísanými povahovými rysmi. Konanie bolo tiež determinované potrebou dominovať a ovládať svoju partnerku a jeho regulácia bola oslabená vplyvom požitého alkoholu.

V prípravnom konaní sa ďalej realizovalo psychologické vyšetrenie svedkyne poškodenej L. P. (znalecký posudok č. 72/2018 vypracovaný znalcom Mgr. R. J. na č.l. 233-253 spisu). Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že verbálna zložka je u poškodenej na priemernej úrovni, ale performačné intelektové schopnosti sa pohybujú na dolnej hranici populačnej subnormy. Osobnosť je bežne štruktúrovaná s nevyhranenými temperamentovými rysmi. Neboli u nej zistené symptómy duševného ochorenia v zmysle psychózy. Kontakt s realitou je adekvátny. Odolnosť voči záťaži je na vyššej úrovni. Vo vypätých stresových situáciách môže dochádzať k uvoľneniu afektívnych reakcií v dôsledku slabšej racionálnej kontroly správania. Je možné predpokladať, že v záťažových situáciách nedokáže správne takticky rozhodovať a môže agresora podnecovať k zvýrazneniu násilných prejavov. Vo verbálnych konfliktných situáciách nemá tendencie k submisivite a svoje požiadavky si prirodzene obhajuje. Pamäťové schopnosti v oblasti novopamäti sú na úrovni dolného pásma priemeru. Je schopná zapamätať si podstatný obsah prežitých udalostí, hodnotiť ho a následne reprodukovať. Detaily popisovaných zážitkov pritom môžu byť nepresné. Sklony ku konfabuláciám zistené neboli. Poškodená v súčasnosti udáva pretrvávajúce psychické ťažkosti spojené s konaním obvineného. Nepríjemné zážitky sa jej vracajú v podobe spomienok a snov. Osobnostná výbava poškodenej umožňuje zvládať záťažové situácie a je pravdepodobné, že inkriminované konanie nemusí na jej psychickom stave zanechať trvalé následky.

Po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a vychádzajúc tiež zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, dospel senát okresného súdu k záveru, že obž. P. K. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Súd skutok právne kvalifikoval ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., keďže obžalovaný poškodenej L. P. bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a hrozbou bezprostredného násillia. Naproti tomu vykonaným dokazovaním podľa presvedčenia súdu ani po doplnení výsluchu poškodenej nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Procesné strany pritom nenavrhli vykonanie žiadnych ďalších dôkazov ani opakovanie dôkazov už pred súdom vykonaných.

Trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Objektom tohto trestného činu je osobná sloboda každého

človeka, zaručená článkom 17 Ústavy Slovenskej republiky. Bránením v užívaní osobnej slobody sa rozumie taký neoprávnený zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje voľný pohyb osoby proti jej vôli, hoci len na krátky čas, ak sa toto obmedzovanie nedá poľahky prekonať (napr. bránenie v slobode pohybu držaním za ruky, zvieraním okolo ramien, zamedzovaním voľného pohybu tým, že skupina páchatel'ov obštúpi poškodeného, uzamknutím v miestnosti a pod.). Ide o úmyselný trestný čin (§ 15 Tr. zák.), ktorý je v ods. 2 zločinom (§ 11 ods. 1, 2 Tr. zák.). Spáchanie činu závažnejším spôsobom konania je v zmysle § 138 písm. d/ Tr. zák. okrem iného aj spáchanie činu násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy. Podľa § 122 ods. 7 Tr. zák. sa násilím rozumie tiež použitie fyzického násilia proti telesnej integrite inej osoby.

Obžalovaný sa ku spáchaniu žalovaných činov nepriznal. Bránil sa v podstate tým, že poškodená L. P. išla na chatu dobrovoľne a po celý čas tam aj dobrovoľne zotrvala spolu s ich mal. dcérou D.. Poškodenej nebránil vo voľnom pohybe a mohla odísť hocikedy odísť. Fyzicky ju nenapádal, neudrel, nesotil ani sa jej nevyhrážal. Z jeho strany bolo fyzické násilie voči poškodenej len to, že je chytil za ruky, aby prestala kričať, lebo sem tam bola ako nepríčetná. Vykonaným dokazovaním však bola obrana obžalovaného vyvrátená. Zo spáchania činu je priamo usvedčovaný výpoveďami svedkov poškodenej L. P., svedka O. C., čiastočne aj R. E.. Je pravdou, že výpovede svedkyne poškodenej L. P. sú vo viacerých častiach pomerne kontroverzné, nakoľko síce opakovane udávala, že ju obžalovaný z chaty nechcel pustiť domov, bil ju, vyhrážal sa jej, zamykal dvere, vytiahol zvnútra kľučku, zobral jej mobilný telefón a pod., avšak na druhej strane pripustila, že boli situácie, keď zostala na chate sama s mal. dcérou, keďže obžalovaný i O. C. odišli do dediny, čo muselo objektívne trvať viac hodín. Skutočnosť, že obžalovaný s O. C. boli počas rozhodujúceho obdobia spolu v obci Hrabčiv potvrdila i svedkyňa S. K.ová, ktorá ich tam vtedy občas spolu videla. Svedok O. C. vypovedal, že z chaty sa dalo odísť cez balkónové dvere aj spodnými dverami, pričom keď išli s obžalovaným preč, zostali dvere otvorené. Poškodená ani jemu nehovorila, že chce odísť z chaty, aby jej pomohol, ale keď sa s obžalovaným povadili, tak zobrala malú a išla sama. Nepotvrdili sa celkom ani výpovede poškodenej, že jej mal obžalovaný úplne zamedziť používanie mobilného telefónu. Svedok C. síce potvrdzoval, že obžalovaný jej zobral väčšinou telefón, aby nevolala mame, lebo asi tušil, že sa sťažuje. Poškodená však volala aj z jeho telefónu. Možno 2-3 krát jej dal telefón, keď nemala kredit. Myslí, že volala mame. Svedkyňa R. E. - matka poškodenej potvrdila okrem telefonátu dňa 12.6.2018 ešte minimálne jeden telefonát s ňou niekedy v priebehu toho pobytu na chate. Sama poškodená zdôvodnila skutočnosť, že napriek popisovanému konaniu obžalovaného zotrvala na chate, neušla odtiaľ skôr a nevolala skôr pomoc tým, že obžalovaný sa jej vždy na druhý deň ospravedlňoval, že to už viac neurobí, mrzí ho to, že bol opitý a pod.. Poškodená pripustila, že bola hlúpa, že ju obžalovaný presvedčil, aby tam zotrvala. V čase keď bol obžalovaný pod vplyvom alkoholu chcela z chaty odísť spolu s mal. dcérou, avšak vtedy odísť nemohla, nakoľko ju nepustil, zobral kočík s mal. dcérou a dal ho naspäť. Skončilo to hádkou a bitkou. Uviedla, že ju bil rukami, väčšinou do hlavy, tiež jej dal facku a sem tam slabšie kopance do nohy. Nemohla vtedy ani telefonovať, lebo jej telefón z ruky vytrhol a schoval si ho do vrečka.

K naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Tr. zákona je predovšetkým potrebné uviesť, že obmedzovanie osobnej slobody pri tomto trestnom čine spočíva v znemožnení slobody pohybu človeka na kratší čas. Trestný čin obmedzovania osobnej slobody možno spáchať už tým, keď páchatel' znemožní voľný pohyb inej osoby proti jej vôli na krátku dobu (tzn. stačí ak ide o jednorazové konanie), ak sa toto obmedzovanie nedá poľahky prekonať. Pokiaľ by sa jednalo o obmedzenie osobnej slobody trvalejšieho charakteru, už by prichádzala do úvahy právna kvalifikácia činu ako zločinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 Tr. zákona. Hoci sa teda nepotvrdili skutočnosti, že by poškodená s mal. dcérou mali byť počas celého obdobia vymedzeného v skutkovej vete trvalo obmedzené resp. pozbavené svojej osobnej slobody, ku bráneniu ich voľného pohybu zo strany obžalovaného nepochybne dochádzalo. Poškodená L. P. na hlavnom pojednávaní takéto čiastkové útoky popísala tak, že „keď chcela ísť domov, zobrala si kočík aj s malou, tak zatvoril dvere a nechcel ju pustiť von; ak sa jej podarilo s kočíkom vyjsť von, momentálne vyšiel von a kočík dal naspäť s tým, že nikam nepôjde; na vchodových dverách raz kľučku vytiahol a odložil; raz sa jej podarilo utiecť a len čo vyšla za kopec, už bol za ňou a zase ju strhol naspäť, pričom ju aj udrel, aby nedostala väčšiu bitku, išla naspäť; postavil sa pri nich na tej lúke a zaháňal sa, že vypadni tam, vypadni, lebo uvidíš čo ti spravím, kvôli malej radšej išla, aby ju nezbil; keď mu povedala, že chce ísť z chaty domov, aby ju nechal, nechcel ju pustiť, postavil sa do balkónových dverí.....“. Poškodená vo svojej výpovedi dňa 26.6.2019 doplnila, že takéhoto konania voči nej i mal. dcére sa obžalovaný dopúšťal práve vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu, čo bolo prakticky denne. Uviedla, že pokiaľ je obž. triezvy, tak by nikomu neublížil, dokonca sa jej potom ospravedlňoval a sľuboval, že sa to už nebude opakovať. V tejto časti je výpoveď svedkyne potvrdzovaná výpoveďami svedka O. C.. Svedok pred súdom vypovedal, že poškodená chcela

párkrát odísť, ale obž. P. K. ju zakaždým doniesol naspäť, dotiahol väčšinou. Svedok rovnako potvrdil, že obžalovaný sa pod vplyvom alkoholu správal agresívne voči poškodenej, bil ju a dokonca i jeho dva razy zbil, hoci na to nemal žiaden dôvod. Medzi obžalovaným a poškodenou boli hádky aj bitky. Sám videl 2 - 3 razy, že ju obžalovaný doniesol naspäť. Ona odišla, chcela ísť preč, tak obžalovaný bežal za ňou a dovliekol ju naspäť. Väčšinou sa poškodená zobrala preč a obžalovaný sa po takých piatich minútach spamätal, utekal za ňou a prišli zasa naspäť. Svedkami popísané konanie obžalovaného pod vplyvom alkoholických nápojov veľmi dobre zodpovedá i charakteristikám jeho osobnosti, ako je uvedené vo vyššie citovaných záveroch súdnych znalcov - agresívne tendencie vo verbálnej i brachiálnej forme, dráždivosť a impulzivita, oslabená racionálna kontrola, potreba ovládať svoju partnerku a pod..

Takéto konanie obžalovaného celkom jednoznačne naplnia znaky trestného činu obmedzovania osobnej slobody, a to v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa konania zároveň dopúšťal závažnejším spôsobom tzn. použitím fyzického násillia a hrozby bezprostredného násillia. Pokiaľ ide o mal. D., nar. 1X.X.XXXX, ktorej je obžalovaný otcom, v žiadnom ohľade nemožno uvedené konanie posudzovať ako oprávnené s poukazom na výkon rodičovských práv voči maloletej. Výkon rodičovských práv a povinností vo vzťahu k mal. dieťaťu môže zahŕňať aj určité donucovacie výchovné opatrenia zo strany rodičov, ktoré však musia byť primerané a racionálne v súlade s výchovným pôsobením na dieťa a v jeho záujme. Kategoricky je potrebné odmietnuť také opatrenia, ktoré by mohli dieťa ohroziť či poškodzovať z hľadiska fyzického, ako aj psychického vývinu. V tejto časti však nebolo možné skutok posúdiť aj podľa § 183 ods. 2 písm. d/ kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného zločinu obmedzovania osobnej slobody (kvalifikačný znak chránenej osoby - dieťaťa), vzhľadom na procesné pochybenia v predchádzajúcom konaní, na ktoré poukázal odvolací súd. Obrana obžalovaného v tom zmysle, že poškodená mohla z chaty kedykoľvek slobodne odísť bola týmito dôkazmi vyvrátená. Poškodená i svedok O. C. popísali viaceré situácie, kedy poškodená (spolu s mal. dcérou) chcela chatu opustiť alebo ju aj opustila, avšak obžalovaný ich násillím či hrozbou násillia prinútil zostať resp. vrátiť sa naspäť. Z hľadiska naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty žalovaného zločinu je potom irelevantné, že poškodená mohla odísť z chaty napr. v čase, kedy tam zostala určitý čas sama. Z tohto dôvodu súd považoval za neopodstatnené doplnenie dokazovania vykonaním ohliadky či rekonštrukcie na mieste činu ako navrhovala obhajoba, za účelom preverenia či sa dali vchodové dvere zamykať, otvoriť alebo či tam bola vytiahnutá kľučka a pod.. Súd preto rozhodol podľa § 272 ods. 3 Tr. por. o odmietnutí tohto návrhu na vykonanie dokazovania (na pojednávaní kedy bol okresným súdom vyhlásený prvý rozsudok).

Zločinu znásillenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto násillím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbranosť. Objektom tohto trestného činu je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Predmetom útoku môže byť len osoba ženského pohlavia. Za súlož sa pokladá spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom postačuje, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy. Spojením pohlavných orgánov je zločin znásillenia dokonaný, a to bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému uspokojeniu. Za násillie sa považuje použitie fyzickej sily zo strany páchatel'a za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutia súložie proti jej vôli. Hrozbou bezprostredného násillia sa rozumie taká hrozba, z ktorej je zrejmé, že násillie bude použité okamžite, ak sa napadnutá žena nepodrobí vôli útočníka. Donútením k súložiu sa rozumie prekonanie vážne mieneného odporu ženy alebo podľahnutie ženy pri zistení beznádejnosti odporu, vzhľadom na to, že páchatel' svojím konaním nedal žiadnu možnosť odpor prejavíť. Nepôjde o donútenie, ak bol odpor ženy len predstieraný resp. po počiatočnom odpore žena dobrovoľne so súložou súhlasila.

Podľa záveru súdu výpoveď svedkyne poškodenej L. P. nemožno považovať za tak jednoznačnú a presvedčivú, aby sama o sebe bez ďalších podporných priamych alebo aspoň nepriamych dôkazov mohla byť podkladom pre uznanie viny obžalovaného za zločin znásillenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Obžalovaný rozhodne popieral, že by došlo k násillnému resp. nedobrovoľnému pohlavnému styku. Podľa jeho výpovede mali s poškodenou vždy len dobrovoľný pohlavný styk - v rozhodnom období asi 3 až 4 krát. Ona sa pritom nebránila, styk bol vždy s jej súhlasom. C. pri tom nebol prítomný. Poškodená naproti tomu vypovedala, že O. C. pri tomto nedobrovoľnom pohlavnom styku bol prítomný, ale bol opitý, zaspal, tak nevie, či o tom vedel alebo nevedel. Na otázku ako často mala s obž. dobrovoľný styk odpovedala, že „Pár razy, aby ju nezbil, aby mala pokoj to dobrovoľne bolo. Ale plakala, nechcela to. Ak povedala, že nechce, tak nechce, ale napriek tomu to urobil a ešte ju aj zbil. Koľkokrát v tom období súložili nevie, ale bolo to viackrát dobrovoľne aj nedobrovoľne. Dobrovoľné to bolo asi dvakrát. Ostatné bolo násillu. Keď bol opitý, tak chcel a opakoval, dáš mi a hotovo, dáš mi a hotovo. Ona vtedy nechcela. Obž. ju stiahol na posteľ, vyzliekol ju. Potom začal plakať, že

to nechcel, aby sa to tak stalo. Popri tomu ju aj bil. Na posteli povedal, že sa má vyzliecť, lebo keď nie, uvidí. Tak sa s plačom vyzliekla a on to robil aj tak, keď mu povedala, že to nechce. Nútil ju aj k orálnemu sexu, ale povedala mu, že to robiť nebude“. Obdobne ako súd konštatoval v predchádzajúcich častiach odôvodnenia, viaceré tvrdenia svedkyne poškodenej sú pomerne protirečivé. Táto na jednej strane vypovedala, že ju obžalovaný k pohlavnému styku donútil priamo násilím či vyhrážkami použitia násilia, na druhej strane zasa uviedla, že nedošlo k orálnemu sexu, lebo obžalovanému povedala, že to robiť nebude, tak on ustúpil. Výpoveď poškodenej nepotvrdil ani svedok O. C., ktorý sa vyjadril, že nevidel, že by mali poškodená a obžalovaný pohlavný styk, dobrovoľný či nedobrovoľný. Taktiež nepočul napr. krik poškodenej, plač alebo volanie o pomoc. Poškodená ani pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 26.6.2019 podľa presvedčenia súdu spomínané rozpory nevysvetlila a neodstránila. Skôr naopak, svedkyňa spontánne uvádzala, že ona ani nepodávala trestné oznámenie vo veci znásilnenia, ale policajti sa pýtali, či bol na tej chate aj sex, tak povedala, že bol, no nie iba nasilu, ale aj dobrovoľne. Oznámenie podľa nej dávali policajti. Svedkyňa na otázku či pri takom nedobrovoľnom styku utrpela nejaké zranenia, výslovne odpovedala, že pri styku nie. Modriny, ktoré mala boli od bitky, nedošlo ku nim pri styku.

Ani ďalšie vykonané dôkazy podľa súdu nepodporujú vierohodnosť výpovede poškodenej o vynútenom pohlavnom styku. Pokiaľ ide celkovo o násilné konanie obžalovaného, svedkyňa poškodená vypovedala, že ju bil väčšinou päťami, hlavne do hlavy, tiež fackami a kopance, do stehna, do lýtka. Udieral ju toľko, že sa to nedá spočítať. V spise na č.l. 167 sa nachádza lekárska správa o vyšetrení poškodenej zo dňa 12.6.2018 v gynekologickej ambulancii MUDr. K. L., Ul. Q. XX, L. J.. Z obsahu tejto správy pritom vyplýva „Nenachádzam stopy po úderoch alebo násilnom konaní s výnimkou drobnej modriny v gluteálnej oblasti priemeru 2 x 2 cm. V oblasti stehien a vnútorného genitálu bez známok násilia“. Stopy po poraneniach poškodenej sú zaznamenané na fotografiách - č.l. 164 spisu. Podľa lekárskej správy MUDr. O. Y., všeobecnej lekárky pre deti (na č.l. 169 spisu) zo dňa 13.6.2018 je zrejme, že neboli pri vyšetrení u mal. dieťaťa D. K. prítomné žiadne známky fyzického násilia ani hematómy. Uvedené dôkazy teda nepreukazujú žiadne závažnejšie poranenia na tele poškodenej, resp. stopy po početnejších zraneniach ako následku popisovaného fyzického násilia. Podľa výpovede poškodenej ju mal pritom obžalovaný napádať opakovane, prakticky vždy, keď bol pod vplyvom alkoholu, čo malo byť denne. Súd tiež poukazuje, že v prípadoch násilného pohlavného styku sa zväčša v oblasti genitálií a okolia vyskytujú známky poranení rôzneho typu ako sú zmliaždeniny, oderky, modriny, exkoriácie a podobne. Sama poškodená vo svojej druhej výpovedi pred súdom priznala, že pri styku s obžalovaným jej nevznikli žiadne zranenia. Z lekárskej správy gynekologickej ambulancii MUDr. K. L. takéto stopy svedčiacie o násilnom styku neboli zistené. Okrem výpovedí poškodenej teda nebol obstaraný žiaden priamy, ale ani nepriamy dôkaz, ktorý by podporil pravdivosť tvrdenia o násilnom pohlavnom styku medzi ňou a obžalovaným.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty. Vina musí byť obžalovanému preukázaná bez rozumných pochybností. V prípade existencie takých skutkových pochybností, ktoré nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obžalovaného tzn. použiť zásadu „in dubio pro reo“. Na základe vykonaných dôkazov podľa presvedčenia súdu nemožno vyvodiť nepochybný záver o tom, že obžalovaný skutočne násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donútil poškodenú k súloži, hoci obžalovaný i poškodená potvrdzovali, že ku viacerým pohlavným stykom došlo. Súd preto v tejto časti obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona oslobodil.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný P. K. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/92/2016 zo dňa 9.11.2016, právoplatným dňa 9.11.2016 bol uznaný za vinného zo spáchania

zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky (do 9.11.2018). Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Uvedeného skutku sa dopustil dňa 22.7.2016 tým, že vošiel bez súhlasu svojej matky S. K., ako vlastníčky nehnuteľnosti do priestorov patriacich k rodinnému domu v obci Y. pričom ju tiež fyzicky napadol a spôsobil jej zranenia s dobou liečenia do 7 dní. Neskôr bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/57/2018 zo dňa 19.6.2018, právoplatným dňa 19.6.2018, a to za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Skutku sa dopustil dňa 16.7.2017 v mieste bydliska svojich rodičov Hrabíčov č. XXX, a to jednak voči matke S. K., ako i otcovi I. K.ovi. Pri rozhodovaní o uložení trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zákona. Na druhej strane bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona tzn. spáchanie viacerých - troch trestných činov. Na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona tzn. predchádzajúce odsúdenie za trestný čin (odsúdenie vo veci sp. zn. 1T/92/2016) súd neprihliadal, keďže zároveň aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, v zmysle ktorého sa pri opätovnom spáchaní zločinu zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. S poukazom na § 38 ods. 8 Tr. zákona sa úprava základnej trestnej sadzby vykoná výpočtom z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby. Obžalovaný sa žalovaného činu dopustil skôr, ako bol mu bol doručený vyššie uvedený trestný rozkaz sp. zn. 4T/57/2018 a preto sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona. V danom prípade sa jedná o jednočinný i viacčinný súbeh trestných činov, vrátane spáchania zločinu. Súd ukladal súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., za podmienok pre uloženie úhrnného trestu s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák., teda podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, ktorým je zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Základná trestná sadzba podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. predstavuje 3 roky až 8 rokov. Po úprave trestnej sadzby s použitím ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. tzv. asperačnej zásady sa trestná sadzba zvyšuje na 5 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov. Súd po vyhodnotení osoby páchatela, jeho doterajšieho života, možnosti nápravy ako aj okolností prípadu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Uložený trest odňatia slobody súd považoval za primeraný a dostatočný na naplnenie prevýchovného i represívneho účelu trestu. Znaleckým dokazovaním bola u obžalovaného preukázaná chorobná závislosť na alkohole, no znalkyňa nenavrholala uloženie ochranného liečenia, ktoré už v nedávnej minulosti absolvoval, avšak liečenie zjavne nesplnilo svoj účel, keďže obžalovaný porušil abstinenciu a liečbu odmieta. K naplneniu účelu trestného konania z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie však dôjde i bez uloženia ochranného liečenia, a to nútenou abstinenciou počas výkonu trestu odňatia slobody. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon súhrnného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.